

Abandó de l'explotació salinera

La continentalització del paisatge

L'evolució del paisatge de les salines, en cas que se'n detingui l'explotació, és un aspecte molt important que s'ha de considerar, ja que incideix en el valor paisatgístic i ecològic de la zona. Els efectes principals que es produeixen com a conseqüència de l'abandó d'una instal·lació salinera són:

1. el reblliment i la dessecació total de les basses, i
2. la tendència a l'entollament d'aigües dolces en èpoques de pluges (cosa que implica la putrefacció de biomassa, l'augment de mosquits, l'aparició de males olors).

El reblliment i la continentalització de les basses es produeix ràpidament, en qüestió de molt pocs anys. Aquest fet s'explica atenent a la ràpida velocitat de sedimentació dels materials detrítics (entenent per *sedimentació detrítica* aquella dipositada pels materials transportats per les aigües, bàsicament fluvials), en comparació de la precipitació de les sals dissoltes a les salmorres.

Aquesta evolució s'ha observat, per exemple, a les salines del cap de Palos, a la regió de Múrcia, i en infinitat de petites instal·lacions salineres, tant marítimes com terrestres (com és el cas de les salines de Rambla Salada, a Múrcia).

Aquesta evolució té, com hem esmentat, implicacions ecològiques greus: la dessecació de les zones humides comporta la pèrdua de les zones de repòs de les aus en les rutes migratòries i de les zones de nidificació i cria.

Les salines de l'Altet (o de l'aeroport d'Alacant)

Hi ha diversos antecedents a la península Ibèrica de salines que s'han mantingut actives durant dècades, però que han cessat l'activitat entre els anys seixanta i vuitanta. Un cas

conegut és el de les salines abandonades, prop de l'aeroport d'Alacant, situades entre els termes municipals d'Alacant i Elx.

A partir de l'abandó de l'explotació, en la dècada dels seixanta, les basses es van dessecar completament. A causa del fet que el material de farciment de les basses és sediment fi (llims, argiles i carbonats), la superfície de les salines s'ha convertit en un sòl impermeable. En les èpoques plujoses, s'hi formen tolles d'aigua dolça, que poden persistir durant mesos. Aquest entollament ha causat problemes als municipis propers, ja que les aigües dolces entollades es tornen putrefactes i hi proliferen els mosquits.

Les salines seques tampoc no poden acollir les colònies d'aus aquàtiques, tan característiques de les salines en explotació. En definitiva, l'aspecte paisatgístic de l'àrea i el valor com a ecosistema s'ha anat deteriorant greument amb els anys, i així continua en l'actualitat. La deterioració del paisatge, en cas d'abandó de l'explotació, es produeix de manera ràpida, en qüestió de poc temps.